

PARAULES DEL DR. DACAL

Unes paraules per donar-vos la benvinguda.

En primer lloc vull agrair la seva presència entre nosaltres, a Mons. Xavier Salinas, Bisbe de Tortosa, que ha acceptat participar en la taula rodona que obre aquestes Jornades, i a Mons. Kamal-Hanna Battish, Bisbe Auxiliar del Patriarcat Llatí de Jerusalem, que ens acompanya.

Saludo també a la Sra. Núria Gispert, Directora de Caritas de Barcelona, al Sr. Jesús Silva, Catedràtic de Dret Penal, al Sr. Jaume Castro, responsable a casa nostra de la Comunitat de Sant Egidi, i a tots vosaltres, preveres i amics.

Ens aplega aquí l'amistat i l'afany comú de millorar en algun punt la nostra tasca pastoral. Prego a Déu que ens ompli de les llums del seu l'Esperit; i que siguin dies de pregària i de germanor; i, tan de bo, també de merescut descans.

En preparar aquesta edició que coincideix amb el Centenari del naixement del beat Josepmaria Esquivà de Balaguer, el Director d'aquestes Jornades, Dr. Joan Garcia Llobet, va proposar que se centressin en els laics, en la seva missió dins l'Església i la societat. És una qüestió certament no original, però que té una fondària que mai s'esgota, i en la qual tota reflexió és poca. Precisament Mons. Salinas ha publicat recentment una Carta pastoral, "Enviats a proclamar la bona nova" parlant, entre d'altres temes, dels laics, i d'aquí a uns dies se celebraran unes noves Jornades organitzades per la Delegació d'Apostolat Seglar de Barcelona (que dirigeix el Dr. Matabosch).

Hi haurà temps de parlar-ne al llarg de les Jornades. Només voldria fer dues reflexions sobre el títol: *Laïcisme i laïcitat cristiana*.

D'una banda, és ben palesa a tots la necessitat que hi hagi més laics cristians ben formats. Manquen braços per dur a terme tot tipus de tasques apostòliques, i, sobretot, hi ha tants sectors decisius de la societat on són imprescindibles en aquests moments fidels laics amb prestigi professional i criteri cristià. Aquest és, sense dubte, amb l'ajut de Déu, un gran repte pastoral per a tots nosaltres en el nou segle que hem iniciat.

D'altra banda, malgrat que tenim motius fundats d'optimisme, entre d'altres mals del nostre temps -com ara el terrible conflicte que es viu a Terra Santa-, patim encara un fort laïcisme que, sense les formes violentes d'altres èpoques, sembla abastar cada vegada més àmbits de la societat i de les persones. És una arrel ja antiga, però present i actuant a la nostra cultura occidental: una reivindicació desmesurada d'autonomia que porta a negar i a rebutjar tota creença i tota moral.

Gràcies a Déu, l'Església al capdavant del Segle XX és plena de llums i de riqueses per tal de superar aquesta situació. I, sobretot, ha recollit plenament aquest crit de llibertat -en tot el que té de legítim, que és molt-, i que, per tant, ja no caldria que fos antireligiós. Sobre el paper dels laics dins l'Església i el món disposem ara de molts documents conciliars i pontificis, importants aportacions teològiques, gestos com el recent encontre interreligiós a Asís, i, naturalment, - amb paraules de l'Arquebisbe Primat, Mons. Lluís Martínez Sistach, al passat dia 9- de "la intuïció del beat

Josepmaria Escrivá, que fou profètica en el seu moment". **Al voltant d'aquest punt, el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Maria Carles, va fer-ne un seriós aprofundiment teològic en la Concelebració Eucarística que va presidir aquell mateix dia, a la Basílica de Santa Maria del Mar, a Barcelona.**

En efecte, el Prelat de l'Opus Dei, Mons. Echevarría, deia fa pocs dies a un Congrés Internacional celebrat a Roma: "El beat Josepmaria no té cap por de la recta autonomia del comportament humà". És precisament aquest el repte que se'ns ofereix a la nostra tasca pastoral: ¿com fer, amb l'ajuda de Déu, per tal que molts i molts laics cristians "responguin voluntàriament a la crida divina, que fa possible un diàleg confiat amb Déu i els homes, sense fer discriminació de races ni cultures?" (cfr. ibid.) És a dir, ¿com construir un "laïcisme cristià"?: aquest va ser el primer títol que es va proposar per a aquestes jornades: "Laïcisme cristià". Lamentablement, el terme "laïcisme" ja està massa llastrat al nostre món llatí. Doncs bé, ¿com construir una "laïcitat cristiana", que superi l'antic laïcisme, i dugui a un dinamisme nou en la comunió entre pastors i laics, com vol el Sant Pare en la Carta Apostòlica *Novo Millennio Ineunte*?

Podem encomanar-ho al beat Josepmaria. Com recordà Mons. Ciuraneta el passat dia 9, Déu va demanar al beat Josepmaria -mentre predicava l'any 1941 els exercicis espirituals als preveres de la Diòcesi de Lleida- el sacrifici de no haver pogut acompanyar en la mort sobtada a la seva mare. Va entendre després que Nostre Senyor li ho demanava per amor als seus, sacerdots, que som nosaltres. Més tard, el beat Josepmaria va fer algunes estades aquí a Castelldeusa: els anys seixanta, i els anys 1972, 1973 i 1974. Aquí va resar, aquí va passar estones entranyables de família, i en aquesta casa va recuperar-se quan va tornar cansat i malalt del seu penúltim gran viatge de catequesi per Amèrica, l'any 1974, pocs mesos abans del seu traspàs.

Ara el Dr. Garcia Llobet ens explicarà el desenvolupament de les Jornades.